

متن پرسش

سلام علیکم. ببخشید وقتتان را با سؤال هایم می گیرم. من هرگاه کوچکترین گناهی انجام بدهم مثلا حواسم نباشه و به نامحرم لبخند بزنم مثلا با پسرخاله ام که ۱۰ سال کوچکتر از من است ناخداگاه گرم بگیرم یا به مهمانی بروم که غالبا خانوم ها لباس های نامناسب می پوشن ، یا مثلا کاری کنم که مادرم یا همسرم ناراحت بشه، یا هر گناه دیگری - هر کدام را ناخواسته نه از روی عمد انجام بدم - ،،، به شدت روحم آشفته شده و شب خواب بد می بینم به گونه ای که از ترس این که خواب بد ببینم و آرامش داشته باشم بسیار به دستورات دینی مقید هستم. دلیلش چیه، آیا این حالت طبیعی است ؟ چطور خیلی ها گناه های عمدی می کنند و پشیمان هم نمی شوند ولی آرامششان از دست نمی رود و شب را راحت می خوابند ؟ ولی من با اندک مسئله ای اصلا می ترسم بخوابم که خواب بد ببینم و در کل بعد از هر غفلتی ، بسیار روحم می ترسه. چه کنم که ترسم کم بشه و با اندک پریشانی خواب بد نبینم ؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مواظب باش این روح حساس که پرتوی از نور عصمت است با مشغولیت های دنیایی و تعلقات منفی از دست نرود تا راه صدساله برایتان یک شبه طی شود ان شاء الله. موفق باشید